



พล ★ นิกร ★ กิมหงวน จาก ตำนานโกหก

แผ่นดินเดือด

ผ. อิศรสมิทธิ์



★
หนังสือสามเกลอ
ขนาดแท่งสะดวก
แบบปกนูนรักของเดิม
ไว้ทั้งหมด เหมาะสำหรับ
สะสมและอ่าน
เพื่อย้อนรำลึกในอดีต
★

ตัวอย่าง



ประพันธ์สารสิน

ทศวรรษที่สี่ที่ฝากชื่อ สารหนังสือชีวิต



พล ★ นิกร ★ กิมหงวน

จาก

ศาลาไก่หมก

ตอน

แผ่นดินเดือด

ผ. อิมหงวน/๕๗.

แผ่นดินเดือด

ป. อินทรปาลิต

© กองทุน ป. อินทรปาลิต ในสมาคมสื่อวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

ผู้ก่อตั้ง : ปรานี อินทรปาลิต

นายกสมาคมและผู้ดูแลกองทุน : พลตติย์ สิริธิชัยกิจ

ที่ปรึกษาของทุน ป. อินทรปาลิต : สุวัฒน์ วรดิลก, อาจันต์ ปัญจพรรค์,
ปองพล อติเรกสาร(พอล อติเรกซ์), พลเอกธีรเดช มีเพียร, เตือนใจ ดีเทศน์

พิมพ์ครั้งแรก : ๒๕๐๘ ใน ศาลาโกหก

พิมพ์ครั้งที่ ๒ : ๒๕๑๔ สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น พิมพ์ครั้งที่ ๓ : ตุลาคม ๒๕๔๗

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging In Publication Data

ป. อินทรปาลิต.

แผ่นดินเดือด. -- พิมพ์ครั้งที่ 3. -- กรุงเทพฯ : ประพันธ์สาส์น, 2547.

72 หน้า.

1. หัตถนิยาย. I. ชื่อเรื่อง.

895.917

ISBN 974-9743-34-2

ราคา ๔๙ บาท

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย



บริษัท สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น จำกัด ๔๑๓/๒๖ ถ.อรุณอมรินทร์ บางกอกน้อย

กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๔๓๔-๑๓๔๗, ๐-๒๔๓๕-๕๗๘๘

โทรสาร ๐-๒๔๓๔-๖๘๑๒ <http://www.praphansarn.com>

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์แปลน พรินท์ติ้ง

ผู้ก่อตั้ง : สุพล เศรษฐาภา ที่ปรึกษา คณะ กิตติโกวิท, พิสุทธิ เลิศวิไล, สุวิธ จิระเมธากุล,

บุญเลิศ สีอุไรย์, วีรชัย ตริเจริญรัตน์, อติเรก ศรีวัฒนาวงษา กรรมการผู้จัดการ : อาทร เศรษฐาภา

บรรณาธิการบริหาร : จำเนียร พดส่วสดี กองบรรณาธิการ : ชัชฎาพร นิมมอนงค์

ภาพปก : อาภรณ์ อินทรปาลิต รูปเล่ม : ประพันธ์สาส์น กราฟิก กรู๊ป พิสูจน์อักษร : พิมพ์อักษร จัดเย็บทรง

คำนิยม



ผมเป็นแฟนสามเกลอ พล นิกร กิมหงวน มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ แต่เริ่มหาซื้อสามเกลอมาอ่านด้วยสตางค์ของตนเองเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งจัดเป็นช่วงบั้นปลายชีวิตของท่านผู้ประพันธ์แล้ว ผมจึงมีโอกาซื้อหาสามเกลอตอนใหม่ๆ มาอ่านได้ในระยะเวลาสั้นๆ เพียง ๕ ปีเท่านั้น (พ.ศ. ๒๕๐๗-๒๕๑๑) สามเกลอที่ ป. อินทรปาลิตประพันธ์ขึ้นใหม่ในช่วงเวลานั้น ประพันธ์ให้กับสำนักพิมพ์ ๔ แห่ง ได้แก่ สำนักพิมพ์ดวงศึกษา ประพันธ์สาส์น บันลือสาส์น และเพลิจิตส์

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ดวงศึกษา ประพันธ์สาส์นได้จัดพิมพ์สามเกลอชุดใหม่ที่มีขนาดรูปเล่มต่างออกไปจากเดิมคือมีขนาดใหญ่กว่าธรรมดา เป็นสามเกลอในชื่อ ‘ศาลาโกหก’

ภายในเล่มมีเรื่องสั้นอื่นๆ จากปลายปากกาของ ป. อินทร-
ปาลิต อยู่ประมาณเกือบครึ่งเล่ม ส่วนครึ่งหลังเป็นสามเกลอ
พล นิกร กิมหงวน ตอนที่ประพันธ์ขึ้นใหม่เอี่ยมและจบใน
เล่ม ประเดิมด้วยตอน ‘สมิงเขาใหญ่’ ในฉบับปฐมฤกษ์

‘ศาลาโกหก’ ได้ออกวางจำหน่ายต่อๆ มาเฉลี่ย
ประมาณเดือนละหนึ่งเล่ม ซึ่งผมคอยติดตามซื้อทุกเดือน
‘ศาลาโกหก’ เท่าที่สำรวจได้ในปัจจุบันนี้มีจำนวนทั้งหมด ๘๐
(๗๐-๘๐) ตอน สามเกลอหลายตอนที่สนุกและยังประทับใจ
อยู่จนทุกวันนี้ได้แก่ หนุ่มเนื้อหอม, คดีหลอกเด็ก, ไปโลกันตร์
จระเข้ผีสิง ฯลฯ โดยเฉพาะสามเกลอในเทศกาลส่งท้ายปีเก่า
ต้อนรับปีใหม่ซึ่งมีให้อ่านทุกสิ้นปี

นับว่าเป็นข่าวดีสำหรับแฟนสามเกลอที่ทางสำนัก
พิมพ์ประพันธ์สาส์นได้รวบรวมสามเกลอในชุด ‘ศาลาโกหก’
นำมาพิมพ์ใหม่อีกครั้ง เพื่ออนุรักษ์ผลงานอันมีคุณค่าชิ้นนี้
ให้อยู่คู่วงการหนังสือต่อไปอีกนานเท่านาน



พล.ต.ต.พิระพงศ์ ตามาพงศ์

คำนำสำนักพิมพ์



กาลเวลาที่ผ่านไปหลายสิบปีนั้น มีสิ่งต่างๆ หลากหลายเปลี่ยนแปลงไป หนังสือเป็นสิ่งหนึ่งที่ได้บันทึกถึงความเปลี่ยนแปลงทางสังคมนั้นๆ โดยเฉพาะงานเขียนวรรณกรรม เป็นการบันทึกทางสังคมที่มีเรื่องราว มีความรู้สึกซ่อนเร้นอยู่ภายใน ผู้อ่านสามารถตีความระหว่างบรรทัดนั้นได้ หนังสือหลายเล่มที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่าน ผ่านกาลเวลาอย่างยาวนานมาจนถึงปัจจุบัน นั้นแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของผู้เขียน

หนังสือหลายเล่มของ ป. อินทรปาลิตก้าวข้ามกาลเวลา พิสูจน์ให้วงการนักเขียนนักอ่าน ยอมรับถึงความยิ่งใหญ่เป็นเพชรน้ำหนึ่ง เขาเป็นนักเขียนผู้มากความสามารถ เขียนได้หลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าเรื่องรักโคกเครั้าที่ทำให้

ผู้อ่านติดอกติดใจ หรือเรื่องมีขึ้นเด่นเร้าใจบูชาความเที่ยง
ธรรมแบบถูกผู้ชาย โดยเฉพาะตัวละครในเรื่อง เสือดำ, เสือใบ
ชีวิตของสุภาพบุรุษจอมโจร ที่มีผู้อ่านติดตามจำนวนมาก เป็น
เครื่องยืนยันได้เป็นอย่างดี เรื่องที่สร้างชื่อเสียงโดดเด่นให้
กับ ป. อินทรปาลิต มีผู้รู้จักมากขึ้นกว่าเดิมอีกหลายเท่า คือ
หัตถนิยายสามเกลอ อันมีตัวละครหลัก พล นิกร กิมหงวน
และมีตัวละครรองที่เข้ามาเสริมให้สนุกสนานยิ่งขึ้น คือ
ดร.ติเรก เจ้าคุณปัจจนิกพินาศ และบรรดาภรรยาของเขา
รวมถึงคนรับใช้ตัวแสบอย่างนายแห้ว โหระพาทุล

ผลงานเขียนของ ป. อินทรปาลิตถูกนำมาพิมพ์ซ้ำ
แล้วซ้ำเล่า เพราะความนิยมของผู้อ่าน ตั้งแต่รุ่นเล็กไปจน
ถึงผู้ใหญ่ เป็นงานเขียนที่ให้ความบันเทิงกับผู้อ่านอย่าง
สนุกสนาน มาทุกยุคทุกสมัย เป็นงานเขียนที่เต็มเปี่ยมไป
ด้วยอารมณ์ขันและให้สาระ ผู้คนในยุคนั้นแทบไม่มีใครที่ไม่
เคยอ่านงานเขียนของเขา สำหรับในปัจจุบันได้รับการคัด
สรรให้เป็น ๑ ใน ๑๐๐ หนังสือดีที่คนไทยควรอ่าน
ด้วย นอกจากนั้นเองก็มีแฟนนักอ่านที่ชื่นชอบรวมตัวกัน
เป็นสามเกลอแฟนคลับ มีเว็บไซต์เพื่อการสื่อสาร แลก
เปลี่ยนข้อมูลกันอย่างคึกคักและสม่ำเสมอ

ผลงานเขียนของ ป. อินทรปาลิต ในชุดหัตถนิยายสามเกลอนี้เริ่มต้นเมื่อปี ๒๔๙๑ ซึ่งก็ได้รับความนิยมกันมาอย่างต่อเนื่องหลายสิบปี นอกจากให้อ่านคลายความเคร่งเครียดทางอารมณ์แล้ว ผู้เขียนได้แทรกปรัชญาการดำเนินชีวิต ซึ่งทรงคุณค่าต่อการคิดใคร่ครวญ อีกทั้งเป็นเสมือนการบันทึกและพิจารณาสังคมตลอดมาว่าสามสิบปี

‘ศาลาโกหก’ เป็นหนังสือเล่มชุดหนึ่งของ ป. อินทรปาลิต ที่เริ่มเขียนขึ้นเมื่อปี ๒๕๐๖ เป็นหนังสือขนาด ๘ หน้ายก มอบให้สำนักพิมพ์พัฒนศึกษา ของนายกิมทรวง แซ่แต้ และ นายสุพล เตชะธาดา ในเวียงนาครเขมมเป็นผู้จัดพิมพ์ (ต่อมานายสุพล เตชะธาดา แยกออกมาเป็นสำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น) ราคาจำหน่ายขณะนั้น ๓.๕๐ บาท หนังสือในชุดศาลาโกหกที่มีคำโปรยว่า หัวเราะรำ ราคาเยา เมาสมองนี้ ป. อินทรปาลิตเป็นผู้บรรเลงเองทั้งหมด ไม่ว่าบทนำ กวีโวหาร ตอบจดหมายแฟนฯ เรื่องราวต่างแบบมโนสาเร่ นิยายสั้นจบในฉบับเป็นตอนๆ ที่ขาดไม่ได้คือนิยายสั้นสามเกลอเล่มละหนึ่งตอน (ยกเว้นศาลาโกหกลำดับที่ ๒ ไม่มีสามเกลอ) โดยมีตัวละครผู้ช่วยคือลูกชายสามเกลอเข้ามามีบทบาทเป็นกำลังสมทบ ต่อเนื่องกันจนถึงปี ๒๕๑๑ ซึ่งรวมแล้วกว่า

๗๐ ตอน ซึ่งปัจจุบันเป็นหนังสือหายากสำหรับนักสะสมไปแล้ว

สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้ตระหนักถึงความสำคัญของหนังสือชุดนี้เป็นอย่างดี ไม่ต้องการให้สูญหายไปกับกาลเวลา จึงได้พยายามรวบรวมต้นฉบับที่เรามีอยู่ และเสาะแสวงหาจากหลายแหล่งด้วยกัน จากนักสะสมและผู้ชื่นชอบงานเขียนของท่านผู้นี้ โดยคัดเอาเฉพาะนิยายสั้นของสามเกลอมาจัดพิมพ์อีกครั้งในรูปแบบฟ็อกเก็ตบุ๊ก เพื่อสืบสายธารความเป็นอมตะต่อไป

การจัดพิมพ์นิยายสั้นชุดนี้ เคยจัดพิมพ์มาบ้างแล้วก่อนหน้านี้หลายปี เป็นไปตามความประสงค์ของนางปราณี อินทรปาติต ภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมายของ ป. อินทรปาติตซึ่งดำริให้จัดพิมพ์ขึ้นโดยมีความประสงค์ที่จะดำเนินการจัดทำกองทุน ป. อินทรปาติต ควบคู่กันไปด้วย (๑) เพื่อจรรโลงผลงานของ ป. อินทรปาติต ไว้ในวรรณกรรม (๒) เพื่อสนับสนุนการประพันธ์ให้กับผู้ปรารถนายึดอาชีพนักเขียน (๓) เพื่อจัดตั้งนิติบุคคลในนาม ป. อินทรปาติต ส่งเสริมสวัสดิการนักเขียนและครอบครัวในโอกาสต่อไป โดยขอให้ดำเนินการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

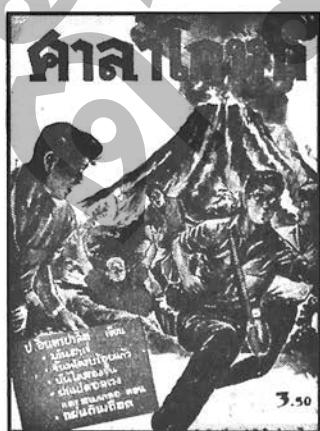
สำหรับผู้อ่านนั้น ในการอ่านหนังสือที่นักเขียนได้
ผลิตผลงานชิ้นนั้นมานานแล้ว ถ้าผู้อ่านต้องการให้ได้วรรณรส
เพิ่มขึ้น คงเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้อ่านจะต้องนึกย้อนหลังไปด้วย
ว่า สมัยนั้นๆ เป็นอย่างไร ผลงานของ ป. อินทรปาลิต ชุด
นี้นั้น ได้รังสรรค์ขึ้นเมื่อประมาณสี่ทศวรรษก่อน เพื่อเป็น
การคงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ สุนกสนาน และเปี่ยมด้วย
วรรณรส เราจึงคงไว้ซึ่งภาษาทุกตัวอักษรที่ใช้ในเรื่องนั้นๆ
รวมถึงค่าของเงิน และบริบทของเหตุการณ์แวดล้อมต่างๆ
ในสมัยนั้นด้วย ผู้อ่านควรทำความเข้าใจในจุดนี้ไว้ก่อน

การจัดพิมพ์ในครั้งนี้ สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้
เลือกสรรแนวทางที่ดีที่สุด โดยการอนุรักษ์รูปแบบที่ใกล้เคียง
กับของเดิม ไม่ว่าจะเป็นการเลือกรูปแบบและขนาดของตัวอักษร
การสะกดคำนั้นคงรูปแบบเดิมไว้รวมทั้งการทับศัพท์ ซึ่งมี
ลักษณะเฉพาะยุคสมัยนั้น โดยเฉพาะรูปภาพปกนั้นได้ใช้
รูปแบบเดิมของปกหนังสือศาลาโกหก ซึ่งส่วนมากเป็น
ฝีมือการวาดภาพของอาจารย์ อินทรปาลิต น้องชายของ
ป. อินทรปาลิต แล้วใช้คอมพิวเตอร์ช่วยปรับแต่งสีสันทให้
สดใสเหมือนกับของเดิมมากที่สุด

สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นได้พยายามรวบรวมต้นฉบับ

มาจัดพิมพ์ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อให้แฟนนักอ่านของ
ตามเกลอได้เป็นเจ้าของและนักสะสมได้อย่างเต็มภาคภูมิ
และหวังว่าแฟนนักอ่านรุ่นใหม่ก็จะได้อ่านได้ง่ายอย่าง
สะดวกยิ่งขึ้น โดยสามารถสัมผัสความยิ่งใหญ่ของนักเขียน
ที่ชื่อว่า ป. อินทรปาลิต นี้ได้ แม้ในปัจจุบันสมัย

ด้วยมิตรภาพและความปรารถนาดี
สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น



ศาลาโกหก พิมพ์ปี พ.ศ. ๒๕๐๘

คำสั่งที่ ๗๓/๒๕๐๗

เนื่องจากนายพลอังก่ำมาไลเตบูบาโต รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหมแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ซึ่งเดินทางมาประเทศไทยโดยไม่เป็นทางการ จะได้มาเยี่ยมคำนับครั้งแรกที่บ้านเราในวันอาทิตย์ที่ ๒๒ พฤศจิกายน ศกนี้ เวลา ๑๐.๐๐ น. ข้าพเจ้าจึงขอออกคำสั่งให้ทราบทั่วกันดังต่อไปนี้

๑. ให้นายม้วนหัวหน้าคนสวนควบคุมคนสวนทั้งหมดเร่งตัดหญ้าทางหญ้าตกแต่งสนามทางหน้าตึกใหญ่จนถึงริมรั้วบ้านให้สะอาดเรียบร้อยงามตา เก็บกวาดขี้หมาและขี้แมว หรือของคนซึ่งคนเลวๆบางคนอาจจะแอบถ่ายไว้ตามพุ่มไม้หรือข้างโรงรถ ให้เรียบร้อยแล้วเสร็จภายในตอน

เย็นวันเสาร์ที่ ๒๑ นี้

๒. ในวันเสาร์ที่ ๒๑ พฤศจิกายน นับตั้งแต่ ๘.๐๐ น. เป็นต้นไป ให้คนใช้ทุกคนทำความสะอาดห้องรับแขก และห้องโถงเป็นพิเศษ ทั้งนี้ให้อยู่ในบังคับบัญชาของนันทาแม่บ้านของข้าพเจ้า

๓. ในวันอาทิตย์ที่ ๒๒ เดือนนี้ ห้ามทุกคนออกไปนอกบ้านอย่างเด็ดขาด จนกว่านายพลธำจะกลับไป ให้คนใช้ชายหญิงตลอดจนคนสวนและคนดูแลทำความสะอาดรถยนต์แต่งกายให้สะอาดเรียบร้อยเพื่อต้อนรับท่านนายพลผู้นี้

๔. ให้นายแห้วเป็นหัวหน้าคนใช้ประจำห้องรับแขก ตลอดเวลาที่นายพลธำจะมาที่นี่ โดยมีสะอาดและประคองเป็นผู้ช่วย สำหรับนายแห้วให้แต่งเครื่องแบบคนรับใช้ของโรงแรมสี่สหาย สะอาดกับประคองใส่กระโปรงสีกรมท่า เสื้อคอปกสีขาว สวมเสื้อกันเปื้อน

ทั้งนี้ให้ปฏิบัติตามคำสั่งของข้าพเจ้าอย่างเคร่งครัด ผู้ใดขัดขึ้นหรือฝ่าฝืนจะได้รับโทษอย่างหนัก คือ ตบหน้า ตัดเงินเดือน หรือไล่ออกจากงาน

ประกาศมา ณ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๐๗

คุณหญิงวาด ประสิทธินิติศาสตร์

แน่ละ คำสั่งของคุณหญิงวาดย่อมเปรียบได้กับคำสั่ง

ของจอมเผด็จการ ดังนั้นในตอนเย็นวันเสาร์ที่ ๒๑ พฤศจิกายน บ้าน “พัชรารมณ์” ก็สวยงามผิดตามิชีวิตชีวาขึ้น และมีชีวิตชีวาโดยไม่ต้องใช้น้ำมันเตา

สนามใหญ่หน้าตึกตลอดจนบริเวณหน้าบ้าน หญ้าเรียบเป็นระเบียบ พันธุ์ไม้ดอกริมสนามและริมถนนคอนกรีตแลสะพรั่งงามตา ไม่มีใบไม้แห้งหรือต้นหญ้าอยู่ที่โคนต้นไม้ และซี่แมวถูกเก็บเกลี้ยง บนตึกใหญ่มีการตกแต่งและทำความสะอาดซัดถูพื้นห้องตลอดวันเสาร์ ผ่านตามประตูหน้าต่างเปลี่ยนใหม่หมด พร้มปูพื้นห้องรับแขกก็ซื้อใหม่ เปลี่ยนใหม่ ราคาหลายพัน คุณวาทกับลีน่าได้ร่วมมือกันจัดห้องรับแขกใหม่ทำให้สวยงามขึ้นกว่าเก่าและแปลกตาขึ้นมาก

ในที่สุดวันอาทิตย์ที่ ๒๒ พฤศจิกายน ก็ผ่านมาถึง ก่อนเวลา ๑๐.๐๐ น. ประมาณ ๕ นาที คณะพรรคีสหายและลีน่า พร้อมด้วยเจ้าคุณปัจฉินี้ๆ คุณหญิงวาท และเจ้าแก้ว ได้พากันออกมาจากห้องโถงและลงบันไดหน้าตึกยืนรวมกลุ่มกันบนถนนคอนกรีต รอคอยต้อนรับท่านนายพลฟิลิปปีนส์ซึ่งรู้จักคุ้นเคยกับศาสตราจารย์ดิเรกมาก่อนแล้ว ทั้งนี้เพราะนายพลดิเรกของเราเป็นที่ปรึกษาของซีโต้ ในฐานะที่เป็นผู้เชี่ยวชาญสรรพาวุธและวิทยาศาสตร์ ซึ่งศาสตราจารย์ดิเรกเคยบินไปนครมะนิลา

มาหลายครั้งแล้วเกี่ยวกับงานของซีโต้

ลี้สหายกับเจ้าคุณปัจจนึกฯแต่งสาทกลเรียบร้อย สีนาง และคุณหญิงวาดอยู่ในชุดผ้าไหมไทยสีต่างๆ กัน ส่วนเจ้าหัวแต่งเครื่องแบบบ๊อยของโรงแรม “ลี้สหาย”

ขณะที่นายพลติเรกกำลังเล่าให้ฟังว่า ท่านนายพลผู้นี้ มีบทบาทสำคัญในการสู้รบกับญี่ปุ่นเมื่อสงครามโลกที่แล้วมา เชฟโรเลตเก๋งคันใหม่เอี่ยมของสถานทูตฟิลิปปินส์คันหนึ่งก็เลี้ยวผ่านประตูรั้วบ้าน “พัชรารมณ” เข้ามาอย่างเข้มข้ม

นายพลองค์้ามาแล้ว เขาแต่งสาทกลชุดสีน้ำตาลไหม้ นั่งอยู่ตอนหลังรถตามลำพัง นายพลองค์้ามีอายุร่นราวคราวเดียวกับคณะพรรคลี้สหายของเรา พูดและอ่านเขียนภาษาไทยได้ดี เพราะใช้เวลาเล่าเรียนภาษาไทยมาหลายปีจากนายทหารเรือไทยคนหนึ่ง ซึ่งมีคดีการเมืองหลบหนีไปอยู่ฟิลิปปินส์ แต่ปัจจุบันนี้กลับมามีเมืองไทยแล้ว นายพลองค์้าสนใจในภาษาไทยก็เพราะเขาเลื่อมใสศรัทธาในศิลปะต่างๆ ของไทยเรานั้นเอง โดยเฉพาะนาฏศิลป์ นอกจากนี้เขายังรู้ว่าคนไทยเป็นมิตรที่ดีของชาวฟิลิปปินโนทั้งหลาย

เชฟโรเลตเก๋งสีฟ้าหม่นแล่นผ่านหน้าโรงรถและเลี้ยวขวามือตามถนนคอนกรีตตรงมาหยุดหน้าตึกใหญ่ของบ้าน “พัชรารมณ” เจ้าหัวปราดเข้าไปเปิดประตูตอนหลังรถให้

ท่านนายพลทันที

พล.ท.อิงกำพาตัวลงมาจากรถด้วยใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส นายพลติเรกเข้ามาสัมผัสมือกับเขาและทักทายกันด้วยภาษาไทย

“สวัสดีครับท่านศาสตราจารย์” นายพลอิงกำพูดเสียงแผ่วเล็กน้อย “ผมดีใจและมีความสุขมากที่ได้เห็นการต้อนรับอย่างอบอุ่นเช่นนี้”

ศาสตราจารย์ติเรกบีบมือนายพลฟิลิปปินส์แน่น

“พวกเราตื่นเต้นยินดีมากเมื่อผมได้รับจดหมายของท่านบอกว่าจะมาเยี่ยมผมในตอนสายวันนี้ สบายดีหรือครับ”

ท่านนายพลก้มศีรษะเล็กน้อย

“ขอบคุณครับ สบายดี”

ดร.ติเรกยิ้มละไม

“ผมขอถือโอกาสนี้แนะนำท่านให้รู้จักกับญาติมิตรของผมด้วยครับ ท่านผู้นี้เป็นอาของผมและเป็นเจ้าของคฤหาสน์นี้ นามของท่านคุณหญิงवाद ประสิทธิ์นิติศาสตร์”

คุณหญิงवादยื่นมือให้นายพลฟิลิปปินส์จับแล้วพูดเป็นภาษาอังกฤษ

“ฮาวคยูดู”

“ขอบคุณครับ คุณหญิงพูดไทยกับผมก็ได้ครับ”

“หรือคะ ก็ดีสิคะ คั้นพุดไทยได้คล่องค่ะ ยินดีมากที่ได้รู้จักกับท่าน”

“เช่นเดียวกันครับ”

นายพลติเรกแนะนำนายพลอังก้าต่อไป

“ท่านผู้นี้เป็นพ่อตาของผมครับ พลเอก พระยาปัจจนิกพินาศ”

นายพลอังก้าปราศเข้าไปยื่นมือให้ท่านเจ้าคุณจับ

“ยินดีครับ ผมรู้สึกว่าคุณคงจะมีอารมณ์ขันตลอดเวลา ถึงได้เอาหัวล้านกระดาศมาสวมหัวเล่น ถ้าจะซื้อมาจากงานภูเขาทองกระมังครับ เมื่อคืนนี้ผมก็ไปเที่ยว สนุกดีเหมือนกัน”

เจ้าคุณปัจจนิกฯทำหน้าชอบกล

“เปล่าๆๆ ไม่ใช่หัวล้านกระดาศหรอกครับ”

“อ้อ ถ้ายังงั้นก็คงทำด้วยผ้าแล้วทาสี”

“ปู่เ๊ย” เจ้าคุณปัจจนิกฯเอ็ดตะโร “หัวผมล้านจริงๆ ไม่ใช่เอาหัวล้านจำลองมาสวมครับ แล้วกัน”

นายพลอังก้านัยน์ตาเหลือก จ้องมองคูศิระของเจ้าคุณปัจจนิกฯอย่างแปลกใจ

“โอ-ผมต้องขอโทษครับ ผมนึกว่าเจ้าคุณเอาหัวล้านจำลองมาใส่เล่นสนุกๆ ที่ฟิลิปปินส์คนหัวล้านมัน

แผ่ลืบและแดงแจ๋เหมือนลูกมะอีกอย่างนี้ไม่มีครับ”

ดร.ดิเรกรู้สึกว่าคุณเจ้าคุณปัจจุบันนี้กะไม่พอใจนายพล
อังก้า ก็รีบแนะนำให้นายพลฟิลิปปินส์รู้จักกับเพื่อนเกลอ
ของเขาและสื่อนาง ต่างฝ่ายต่างทักทายโอภาปราศรัยกันเป็น
อย่างดี

ในที่สุด พล พชราภรณ์ ก็เชิญนายพลอังก้าขึ้นไปบน
ตึก ทุกคนติดตามไปด้วย พ.อ.พลพาแขกผู้มีเกียรติเข้ามาใน
ห้องรับแขกอันหรูหราของบ้าน “พชราภรณ์” ต่อจากนั้น
คณะพรรคสี่สหายกับสื่อนางและท่านผู้ใหญ่ทั้งสองก็แยกย้าย
กันนั่งบนเก้าอี้ล้อมรอบห้องรับแขก ส่วนนายพลอังก้ากับ
นายพลดิเรกนั่งบนโซฟาตัวเดียวกัน

สะดวกกับประคองสาวใช้ของคุณหญิงวาดนำเครื่องดื่ม
และบุหรี่ยามาเสิร์ฟทันที โดยเฉพาะเจ้าหัวเสิร์ฟเครื่องดื่มให้
นายพลอังก้าแล้วถอยออกไปยืนระวังตรงอยู่ข้างประตูติดต่อกับ
ห้องโถงใหญ่

การสนทนาเป็นไปในฉันทมิตร ทุกคนต่างนึกชมท่าน
นายพลรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหมของฟิลิปปินส์
ที่เขาสามารถพูดภาษาไทยได้ดีถึงแม้เสียงจะแปร่งไปบ้าง
นอกจากนี้ยังเป็นคนสดชื่นว่าเรื่องปราศจากการถือตัว ให้
ความเป็นกันเองกับสี่สหายและสื่อนาง ถึงกับบอกคุณหญิง

ว่าถ้า ถ้าคุณหญิงเดินทางไปนครมะนิลาเมื่อไหร่ เขาจะให้การต้อนรับอย่างดีที่สุด และจะพาเที่ยวให้ทั่วมะนิลาตลอดจนเมืองต่างๆ ของเกาะลูซอน

“ขอให้คุณหญิงสละเวลาไปเที่ยวสักครั้งเถอะครับ ไปเมื่อไร จดหมายหรือโทรเลขให้ผมทราบก่อน ผมจะได้ไปคอยรับที่สนามบิน”

คุณหญิงวาดยิ้มแห้งๆ

“ขอบคุนค่ะท่านนายพล แล้วฉันจะหาโอกาสไปเที่ยวค่ะ แต่ว่าฉันกลัวเรือบินนี้คะ ขึ้นเรือบินที่ไร ปัสสาวะราดทุกที”

นายพลอังก้าทำหน้าชอบกล

“การโดยสารเครื่องบินสมัยนี้ปลอดภัยเสมอแหละครับ เรื่องเครื่องบินตกมันมีเปอร์เซ็นต์น้อยมาก”

นั่นท่ายิ้มให้ท่านนายพลแล้วถามว่า

“ฟิลิปปินส์มีเกาะเล็กเกาะน้อยมากมายไม่ใช่หรือคะ นอกเหนือจากเกาะลูซอน, มินโดโร, ซามาร์, ปาเน, ซึ่งเป็นเกาะใหญ่”

“ถูกแล้วครับ เกาะใหญ่นอกจากที่คุณว่าก็มีเกาะเนกรอส, เลเต้, เซบู, โบโฮล แล้วก็เกาะมินดาเนาที่เคยเป็นสนามรบมาแล้วอย่างโชกโชน นอกนั้นเป็นเกาะเล็กเกาะน้อย

อยู่ในทะเลจีนตอนใต้หรือทางทะเลฟิลิปปินส์ ทะเลชูลู อีกไม่ต่ำกว่า ๗,๐๐๐ เกาะ”

ประไพกล่าวถามขึ้นบ้าง

“เกาะเล็กๆ เหล่านั้นมีผู้คนอาศัยอยู่หรือเปล่าคะ”

“บางเกาะก็มีครับ แต่ถ้าเป็นเกาะหัวล้านมีแต่เขาหิน ไม่มีต้นไม้ ก็ไม่มีคนอยู่อาศัย”

เจ้าคุณปัจจนิกฯ จูปากและตอบคือนายพลอังก้า ประไพชักนายพลอังก้าต่อไป

“ชาวฟิลิปปินโนะประกอบอาชีพอะไรบ้างคะท่านนายพล”

“ก็คล้ายๆกับคนไทยแหละครับ ชาวฟิลิปปินโนะมีอาชีพในทางกลกรรมครับ ทำนา ทำไร่ มีมะพร้าว อ้อย ข้าวโพด ยาสูบ ปอ และยางพารา นอกจากนี้ก็ทำสวนผลไม้ต่างๆ เลี้ยงสัตว์ ทำประมง ทำป่าไม้ แล้วก็ชุดแร่ มีแร่ทองแดง ปิโตรเลียม ถ่านหิน ตะกั่ว กำมะถัน ทองคำ เงิน สังกะสี และเหล็กครับ การหัตถกรรมก็มีบ้างเหมือนกัน แต่ไม่มากนัก”

นวลลอถามว่า “ท่านนายพลมาทัศนาวจรเมืองไทยหรือคะ”

นายพลอังก้ายิ้มเล็กน้อย

“ครับ ผมมาเที่ยวและพักผ่อน นอกจากนี้ก็มีธุระสำคัญที่จะมาปรึกษาหารือกับศาสตราจารย์ดิเรกอีกด้วย”

นายพลติเรกหันมายิ้มให้นายพลฟิลิปปินส์

“ว่ามาเลยครับท่านนายพล ขอบคุณมากที่ให้เกียรติ
ผม”

นายพลอังกายกมือขวาโอบกอดศาสตราจารย์ติเรก
แสดงความรักใคร่สนิทสนม

“ท่านศาสตราจารย์ที่รัก คณะรัฐมนตรีของเราลงมติ
ให้ผมเดินทางมาหาท่านเพื่อตกลงจ้างท่านให้ทำการสำรวจ
หมู่เกาะเล็กๆของเราแห่งหนึ่ง ค้นหาตำแหน่งแร่ยูเรเนียม
เพื่อใช้สร้างอาวุธนิวเคลียร์ ผมขอเสนอค่าบ่วยการให้ท่าน
เป็นเงินไทยสองล้านบาท ใช้เวลาสำรวจเพียงเดือนเดียว
เท่านั้น”

“ออโหระ บอกรายละเอียดสั้นๆ ให้ผมฟังซิ”

“รายละเอียดก็ไม่มีอะไรครับ ถ้าท่านตกลง พรุ่งนี้
ไปพบผมที่สถานทูตเพื่อเซ็นสัญญากัน เราจะจัดเครื่องบิน
ทหารมารับท่านกับคณะของท่านเดินทางไปมะนิลา ต่อจาก
นั้นก็จะเตรียมเรือใบติดเครื่องยนต์ไว้ให้ท่านพร้อมด้วยลูกเรือ
ตลอดจนเสบียงอาหาร ยารักษาโรค และเครื่องบำรุงความ
สุข เพื่อให้ท่านมีใช้ในการเดินทางไปสำรวจเกาะเล็กๆของเรา
ซึ่งผมยังจะไม่เปิดเผยว่าเป็นเกาะอะไร บอกให้ทราบเพียงแต่ว่า
อยู่ไม่ไกลจากเกาะลูซอนเท่าใดนัก ว่าอย่างไรครับ”

นายพลติเรกยิ้มอย่างภูมิใจ

“ทำไมท่านไม่จ้างนักธรณีวิทยาชาวอเมริกันสำรวจล่ะครับ”

นายพลอังก้าสั่นศีรษะ

“เรื่องนี้เราเคยติดต่อกับนักสำรวจชาวอเมริกันแล้ว เขาเรียกค่าบ่วยการถึงสองแสนดอลลาร์ รู้สึกว่าแพงเกินไปครับ แล้วเราก็ไม่ใคร่เชื่อความสามารถของนักธรณีวิทยาชาวอเมริกัน เราเชื่อความสามารถของท่านมากกว่า เพราะเท่าที่เราทราบ ท่านมีเครื่องมือพิเศษในการค้นหายูเรเนียมดีกว่าของชาวอเมริกัน และท่านเคยค้นพบยูเรเนียมในคอนเหนือของประเทศไทยมาแล้ว เงินสองล้านบาทที่เราจะจ่ายให้ท่านเป็นค่าสำรวจยูเรเนียมไม่ใช่เงินเล็กน้อยนะครับ หนึ่งเดือนต่อสองล้านบาท ผมคิดว่าท่านคงพอใจ”

“ออไหร่ ผมต้องคิดดูก่อนครับท่านนายพล แล้วก็จะต้องปรึกษากับคณะของผมให้รอบคอบเสียก่อน ถ้าเราตกลงรับทำงานสำรวจให้ท่าน เราก็จะต้องทิ้งภารกิจของเราทางนี้ ซึ่งเราจะขาดผลประโยชน์ไปไม่น้อย”

นิกรมองดูหน้านายพลอังก้าแล้วพูดเสริมขึ้น

“สองล้านบาทถูกไปหน่อยครับ”

ท่านนายพลยิ้มเล็กน้อย

“คุณคิดว่าเท่าไรจึงจะสมควรละครับคุณนิกร”

นิกรนั่งคิด

“เพิ่มให้เราอีก ๒๐ บาทก็แล้วกันครับ”

นายพลอังก่ำทำคอย่นทันทีแล้วหัวเราะก๊าก

“คุณนิกรมีอารมณ์ขันดีเหมือนกัน ขอให้ช่วยสนับสนุนศาสตราจารย์ดิเรกหน่อยเถอะครับ นึกว่าพวกคุณไปเที่ยวเกาะเล็กเกาะน้อยเป็นการทัศนอาหรหรือพักผ่อนการทำงาน คุณจะได้พบเห็นความเป็นอยู่ของพวกชาวเกาะตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีของเขา การท่องเที่ยวนี้เป็นกำไรของชีวิตนะครับ”

กิมหงวนยิ้มน้อยยิ้มใหญ่แล้วพูดเสริมขึ้น

“ชาวเกาะทะเลใต้เขาเดินระบำสายตะโพกแบบพวกสาววายไฉ่ไหมครับท่านนายพล”

“ใช่ครับ พวกชาวเกาะล้วนแต่ใจดีมีอัธยาศัยให้การต้อนรับคนแปลกหน้าในฐานะมิตรเสมอ”

ลี้สหายต่างมองดูหน้าฉิน แล้วพลก็พยักพเยตกับตร.ดิเรก

“เข้าที่ตีดีเหมือนกันหมอ หมู่นี้พวกเราคร่ำเคร่งกับการงานมากเกินไป ควรจะหาเวลาพักผ่อนบ้าง”

นายพลดิเรกหัวเราะเบาๆ



ลิขสิทธิ์จากการจัดพิมพ์หนังสือชุดนี้
นำไปสะสมในกองทุน ป. อินทรมานิต
เพื่อสนับสนุนคนรุ่นใหม่ที่มีใจรักศิลปะ
และการประพันธ์ทางเดียวกับผู้เขียน
ตามเจตนาและปณิธานอันแรงกล้า
ของนางปราณี อินทรมานิต ผู้เป็นภรรยา
และเพื่อนคู่ทุกข์คู่ยาก
ตราบजनवारसुद्धायของชีวิตผู้เขียน

